

Bolesław Ginter, Krzysztof Cyrek

Zychy, pow. Końskie

Informator Archeologiczny : badania 8, 19-20

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyroby krzemienne neolityczne o charakterze pracownianym /odłupki, rdzenie w przewodzie jednopiętowe, narzędzia o charakterze nakopalnianym/.

Badania będą kontynuowane.

WOZNA WIES, pow. Grajewo
Stanowisko 1

patrz neolit

ZAWOŁOCZE, pow. Włodawa
Stanowisko 1

Zakład Epoki Kamienia Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN

Badania prowadziła Halina Mackiewicz. Finansował Urząd Powiatowy we Włodawie. Trzeci sezon badań. Stanowisko piaskowe z okresu paleolitu schyłkowego i z mezolitu.

W dalszym ciągu prowadzono prace na stanowisku 1, w wykopie 2. Powiększono go o 102 m², eksplorowane do głębokości średnio 70 cm. Zabytki nadal liczne, nadal nie tworzą planigraficznie wyraźnego skupienia, leżą rozproszone po całym wykopie. Najwięcej okazów znaleziono w iluwium silnym, mniej - w próchnicy. Próchnica orna, przemieszana z półkopalną w południowej i we wschodniej części wykopu /bliżej jeziora/ z domieszką torfu. Iluwium stare, dobrze wykształcone było podesłane piaskami tarasowymi drobnowarstwowymi poziomo, zaburzonymi mrozowo /inwolucje/.

Materiał zabytkowy należy do zespołu odkrytego w ubiegłym roku. Uderza duża ilość narzędzi a mała odpadków produkcyjnych. Kulturowo zespół związany jest z cyklem mazowszańskim, lub pokrewnym. Poza nim znaleziono ubogie ślady przemysłu mezolitycznego, i bardzo ubogie osadnictwa neolitycznego.

Prace wykopaliskowe będą kontynuowane.

ZYCHY, pow. Końskie

Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie

Badania prowadzili: dr hab. Bolesław Ginter /UJ/,
mgr Krzysztof Cyrek /Muzeum Archeologiczne i

Etnograficzne w Łodzi. Finansował Uniwersytet Jagielloński. Pierwszy sezon badań. Mezolityczne stanowisko piaskowe.

Stanowisko położone jest na cypłowatym wzniesieniu zwydmionego tarasu lewego brzegu rzeczki Plebanki, otoczonym jej starorzeczem.

Określenie tysiąca wyrobów krzemiennych zalegało w poziomie iluwialnym gleby typu bielcowego, w niewielkim stopniu także w poziomie współczesnej próchnicy i nawianego piasku.

Wyróżniono kilka rdzeni niewielkich rozmiarów i kilkadziesiąt narzędzi z przewagą drapaczy. Wystąpiły także rylce, półtyłczaki, wióry i odłupki retuszowane. Z bardziej charakterystycznych można wymienić nieliczne zbrojniki: trójkąty nierównoramienne i trapezy. Wystąpiły także rylcowce. Inwentarz ten nawiązuje najbardziej do kultury janiszawickiej, choć posiada pewne cechy indywidualne.

Obok inwentarza mezolitycznego znaleziono pojedyncze wyroby zapewne schyłkowopaleolityczne, wśród których wymienić można trzonek liściaka retuszowany na stronę dolną płaskim retuszem przykrawędnym.